

Ibrica Jusic

Macka

U gradu nije vazno ime
u praznoj sobi, kaze prica
i u sred ljeta, u sred zime
ja vidim tuznoga mladica

On zivi sam i k'o zanesen
u svome svijetu od papira
a vani sunce, kisa, jesen
a vani vergl nesto svira

No jednog dana sum kraj vrata
to netko neznan uci zeli
u njegov zivot poput tata
da njegovu samocu dijeli

A vani zima, vani snjezi
i pored praga macka lezi
on pruza ruke k'o da sanja
a vani zora, svijetlost danja

No u tom casu, u tom trenu
pred sobom vidje nagu zenu
i on joj rece, budi moja
a ona kaze, ja sam tvoja

I sve sto ima mladice skupi
i stavi trgovcu na vagu
da prstenje od zlata kupi
i haljinu za svoju dragu

Da, zlato zeli, al' ne hajje

za skromnu halju sto joj daje
i tuzni mladac svako vece
u novu kradju opet krece

Jer on je zeli, on je ljubi
i volio bi da je mazi
a zna da svoju ljubav gubi
bez darova i ruku praznih

I rijesi sada, jos ove noci
u zadnju kradju on ce poci
i u zoru se mladac vrati
da strasnim novcem ljubav plati

I donese joj dragi kamen
u svijetu najveći od sviju
u kom se kao jedan plamen
sve vatre ovog svijeta kriju

I vidje, zena ruke pruza
i ljubi kamen kao muza
i kao sto njega nikad nije
uz tijelo hladan kamen grije

I dok se njemu lice grci
u sobu udje mis i trci
i kao macka skoci zena
na plijen se baci istog trena

I stigne ga, a njeni zubi
vec traze meso koje pece
i zeni koju mladac ljubi
sa kuta usne krv potece

U strahu mladac oci sklopi
te strasne slike neka odu

on vidje ladju sto se topi
i svoju ljubav na tom brodu

A kada opet nadje snage
on digne vjedje, zene nema
i tada mjesto svoje drage
on vidje macku kako drijema

Kroz prozor udje svjetlost danja
on pruza ruke k'o da sanja
sad opet samo macku ima
a vani studen, snijeg i zima